

RENARD, Rafaël, ambtenaar (Rollegem 24 november 1911).

Na studie aan de Gentse Rijksuniversiteit eerst advocaat te Kortrijk, dan achtereenvolgens sociaal secretaris van de Federatie van de Scheikundige Nijverheid en directeur-generaal van de Federatie van Katholieke Werkgevers.

In zijn jeugd werd hij als flamingant gevormd door Maurits Geerardyn, die onderpastoor was te Rollegem. Vóór de Tweede Wereldoorlog was hij actief in het Verdinaso en als zodanig goed bevriend

met Joris van Severen. Na diens dood in 1940 trok hij zich uit die beweging terug en onthield zich tijdens de oorlog van flamingantische activiteit.

Als adjunct-kabinetschef (1961) van minister Gilson (Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt) had hij een belangrijk aandeel in de totstandkoming van de taalwetten van 1962-'63. Veel positieve elementen voor Vlaanderen zijn in deze wetgeving mede te danken aan zijn beginselvastheid. Ondanks zijn persoonlijke moeite om de streek Komen-Moeskroen bij het Vlaamse landgedeelte te behouden, werd dit gebied naar Wallonië overgeheveld. Het Belgische parlement benoemde hem in 1964 tot voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. In die functie verzoende hij een vaste Vlaamse overtuiging met strikte objectiviteit.

Via het tijdschrift *Ons Erfdeel* werd zijn interesse gewekt voor een dynamisch en actief Nederlands cultuurpolitiek beleid in de wereld. Toen de redactie van dit blad in 1970 besloot een vereniging in het leven te roepen om een Nederlandse cultuurpolitiek efficiënter te stimuleren, werd hij hierbij direct betrokken. Sinds de oprichting in 1970 is hij voorzitter van de Raad van Beheer van de Stichting *Ons Erfdeel* (z. aldaar). Als voorzitter van deze vereniging draagt hij bij om de eng-Vlaamse mentaliteit te doorbreken en concreet de Nederlandse aanwezigheid te richten op Benelux en Europa.

MANU RUYS en JOZEF DELEU